

запазването на високите нива на естествен прираст през последното десетилетие на ХХ в. Националният статистически институт изчислява, че на базата на декларираната етническа идентичност, прирастът на ромското население в периода между двете последни преброявания (1992 и 2001 г.) е 18,4 %, а само в периода 2001-2003 г. – 19,4 %. П а м п о р о в (2007) оценява броя им през 2007 г. като вариращ в рамките на 638 162 и 815 313 души.

През периода от 2001 г. и последното проведено преброяване от 2011 г. се наблюдава намаление на броя на ромското население. Основният фактор за това е нарасналата емиграция на роми особено след приемането на България в Европейския съюз (01.01.2007 г.). Независимо от значителния им спад, раждаемостта и естественият прираст при ромското население, все пак запазват високи стойности. През 2011 г. прави впечатление и големият брой на лицата, които са отказали да се самоопределят (53 хил.г. – 0,8 %). От тях вероятно най-голям е броят на българите мохамедани, но към този брой се включва и част от ромското население.

Освен естественото и механичното движение върху броя на дадена етническа група влияят и процесите на асимилация. Когато се говори за промяна на етническата принадлежност на ромите, трябва да се има предвид не само тази, която те посочват, но да се отчете и доколко околното население, към което се причисляват, ги приема безрезервно. Също така от съществено значение е и степента на близост и дистанцираност между членовете на различните етнически общности; в какво етническо обкръжение се намират, степента на социализация на дадена етническа група, културната близост между етническите общности, религиозната търпимост, общата обредна система (П о п о в , 1993).

Един от естествените начини за асимилация и приобщаване към дадена етническа общност са смесените бракове. Така например възникналата между смесени бракове на роми и българи група на джоревците не е възприемана нито от едната, нито от другата етническа общност. Тази група живее отделно от останалите ромски групи и избягват и контактите и смесените бракове с тях. Ето защо „не може да се говори за асимилация на базата на смесени бракове, тъй като те (ромите – б.а.) много рядко се женят с членове на друга етническа общност” (Т о м о в а , 1995).

П о п о в (1993) посочва няколко причини, които подтикват ромите мюсюлмани да се самоопределят като турци: 1. Отрицателно отношение на всички етнически групи към ромите; 2. По-висок престиж, който има турската етническа общност в йерархичната стълба на обществото; 3. Еднакви религиозни, културно-обредни и езикови традиции и начинът на живот при двете етнически групи; 4. Непрекъснато акцентиране в средствата за масова информация на престъпленията, които извършват ромите.

Според изследването на Т о м о в а (1995) сред различните групи от роми в България протичат разнообразни процеси на етническа идентификация. Според нея 2/3 от респондентите без стеснение